

Měsíční fontána

Marta Kubišová

Otvírá se tiše do zahrady mříž
Přicházíš s měsíčním světlem stále blíž
V těch paprscích na záhon padá měkce tichý smích,
tichý smích sedl si do záhonů růží
Zavírá se tiše do zahrady mříž.
Přicházíš trávníkem ke mně stále blíž
Modrou tmou paprsky do trávníku prstem zvou
Ruku tvou zachytím nad záhonem růží
Jak vůni do větví vítr si sep jak faun,
noc píská tmou, v dvojhlase spolu táhnou
do větví padají ty tóny jak rosa,
stříbrným světlem zvučí
vezmi mě do náručí,
nemůžu tu přec chodit bosa,
zavíráš své oči do tmy jak když spíš,
spánek tvůj ochráním já a stará mříž
kapradím lehce tě po chodidlech pohladím,
svítáním unes mě nad záhonem růží, jak vůni
Zavíráš své oči do tmy jak když spíš
spánek tvůj ochráním já a stará mříž
Kapradím lehce tě po chodidlech pohladím
svítáním unes mě nad záhonem růží
jak vůni, jak vůni, jak vůni